

Sansange

*Ett melankoliskt storyboard
av Ronny Lingstam*

Jag bodde i stan under mina studier.

Stan föreföll mig så eländigt grå.

Någon annan anledning att vistas här fann jag inte.

Jag gick mina promenader...

...på trista gator.

Deras hopplöst slingrande meningslöshet.

Dessa kände jag väl.

Tomma och håglösa som jag själv.

Jag hyrde min lokal i nummer 17...

Ruffigt, men jag hade inte råd med bättre.

...till vänster in på gården.

Till höger fanns ett outhyrt gårdshus.

Det var var min utsikt.

En dag hörde jag musik.

En ganska nedslående vy.

Händelsevis stötte jag ihop med den nya hyresgästen.

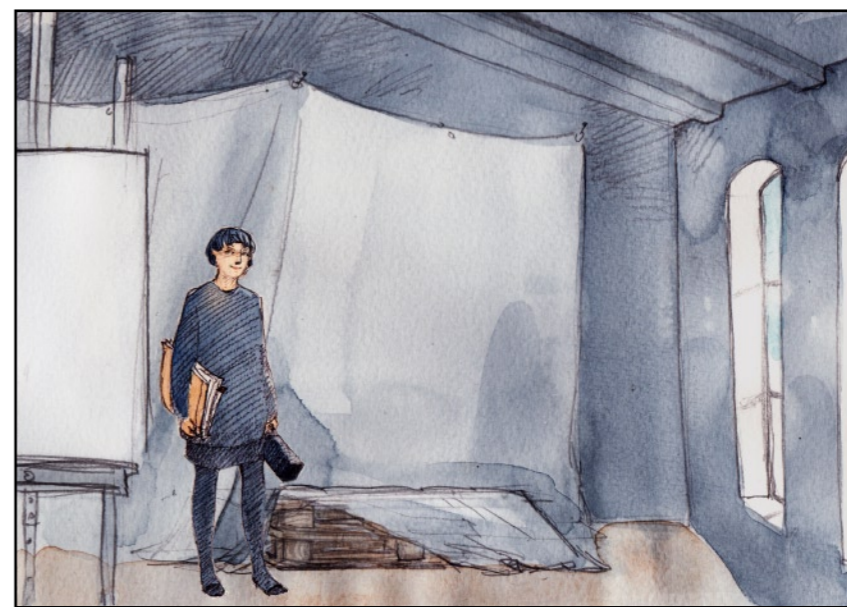
Hon hade bråttom...

På eftermiddagen knackade hon på min dörr.

...och jag var sen med att flytta på mig.

Jag blev nyfiken på min granne, sa hon och såg sig om.

Hon ville att att jag skulle porträttera henne.

Hon var inte alls blyg.

Under tiden övade hon på sin stämma.

Hon tyckte att vi borde äta middag tillsammans...

...nere hos henne.

Det blev sent innan vi somnade.

Hon bad mig högläsa hennes favoritpoem.

Hon väckte mig tidigt med en partita.

...och jag föreslog följa ett stycke på vägen.

Hon skulle resa...

Jag undrade om vi skulle ses igen.

Hon kysste mig som svar.

...och skyndade iväg.

Jag bor kvar i stan ännu fast den förefaller mig så eländigt grå.